

skeret, at ens hund ikke skal gå i snor. Vi har f.eks. også hele tiden hørt argumentet med, at retssikkerheden vejer tungt, og derfor er der partshøringer og mange andre ting indblandet i en sådan beslutning.

Angående Dyrenes Beskyttelse og deres vurdering af området vil jeg sige, at jeg har stor tiltro til Dyrenes Beskyttelses vurdering af, hvordan det står til med de grove sager. Direktør Ole Münsters udtalelser om, hvad han har oplevet i sine omkring 10 år som direktør, har jeg stor tiltro til.

Kl. 13:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:35

Karsten Lauritzen (V):

Jeg kan da godt forstå, hvorfor ordføreren ønsker at tage udgangspunkt i de tal, der er mest positive for ordføreren beslutningsforslag. Men er det ikke bare sådan – det kan være, ordføreren er uenig i det – at det ville være mest relevant at tage udgangspunkt i de tal, som myndighederne er kommet frem med? De tal viser, hvor mange anmeldelser der er givet til politiet, i modsætning til de andre tal, som viser, hvor mange anmeldelser der er givet til en privat organisation.

Jeg går ud fra, at ordføreren er enig i, at når man oplever, at dyr bliver udsat for mishandling eller har mistanke om, at det sker, skal man ikke anmelde det til en privat organisation, men til den relevante myndighed, som så kan skride ind og sikre, at der bliver taget hånd om sagen, og at anmeldelsen eventuelt kan føre til en dom. Det må vel være det rigtige udgangspunkt at anmelde sagen til politiet og ikke til en privat organisation.

Kl. 13:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:36

Julie Skovsby (S):

Nu kan tal jo sige utrolig mange ting, og Bjørn Lomborg er jo uddannet statistiker osv.

Jeg vil sige, at med hensyn til de her tal er det meget vigtigt at se på, hvad man definerer som grov dyremishandling som f.eks. i den sag, jeg nævnte, med grisehandleren. I hvert fald syntes jeg, at der var tale om meget, meget grov dyremishandling, men han blev kun dømt for dyremishandling og altså ikke for grov dyremishandling, så når man hiver de tal frem, bliver

man nødt til at kigge på, hvad definitionen på grov dyremishandling er.

Dyrenes Beskyttelse siger, at de oplever det sådan, at dyremishandlingen i Danmark bliver grovere og grovere, og jeg tror faktisk, at vi godt kan sætte vores lid til den vurdering, for Dyrenes Beskyttelse arbejder ude lokalt. Hver dag arbejder de for at beskytte dyr.

Kl. 13:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 108:

Forslag til folketingsbeslutning om et »love card«.

Af Morten Østergaard (RV) m.fl.
(Fremsættelse 10.04.2008).

Kl. 13:38

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er integrationsministeren.

Kl. 13:38

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det er jo en god ting med love cards i denne forårstid, og dem kan enhver jo heldigvis sende, som man vil. Det her drejer sig jo om noget helt andet, nemlig om nogle flere opholdstilladelser, og jeg skal med det samme sige, at det kan regeringen ikke støtte; det kunne regeringen heller ikke støtte, sidste gang det blev fremsat.

Begrundelsen er naturligvis den samme: at regeringen har som sit program en fast og fair udlændingepolitik. Det ønsker vi ikke at udvande. Ville man gennemføre det her forslag, som det ligger i dag, ville det betyde, at man skulle udvande de regler, som regeringen netop har

indført, ikke mindst for at bekæmpe tvangsægteskaber.

Vi mener, at dette forslag nærmest er at omgå 24-års-kravet og tilknytningskravet, og det er vi altså ikke tilhængere af. Der er jo tale om, at man her åbner en ladeport, så unge mennesker uden videre og uden nærmere krav skulle kunne få deres kæreste til Danmark, hvor den pågældende kunne få en etårig opholdstilladelse. Det, der er tale om, er ikke alene opholdstilladelse; der er også tale om arbejdstilladelse.

Vi ser jo sådan på det, at den 24-års-regel, som er gennemført, fungerer godt. Den beskytter de unge mod pres i forbindelse med indgåelse af ægteskab. Vi mener, det er en meget vigtig sag, at vi, så meget det overhovedet er os muligt som lovgivere, sikrer os imod tvangsægteskaber.

Vi tror faktisk, at love cards vil virke på den måde, at nogle familier vil bruge det til netop at presse unge under 24 år til at tage en kommende ægtefælle til landet. En ung herboende kan lettere blive overtalt til at møde den person, som familien har udpeget, og i samme åndedrag underskrive en erklæring for at støtte et love card. Jeg synes ikke, det er svært at forestille sig det pres, der så bagefter, når den pågældende har været heroppe, vil være på den unge herboende for at indgå ægteskab, og derved opnår vi altså det stik modsatte af det, der i hvert fald har været tanken for de partier, som stemte for 24-års-reglen.

Desuden ønsker vi ikke, at reglen bliver brugt til sådan uden videre at give en meget lettere adgang til at få opholds- og arbejdstilladelse i Danmark. Nu udvider vi adgangen til opholdstilladelse med den rekrutteringslov, der ligger i Folketinget, og som vi har indgået aftale om med flere partier. Det er vi meget tilfredse med, men denne udvidelse her vil vi altså ikke gå med til.

Ud over de andre betænkeligheder man kan have, som jeg har nævnt, kunne man også blive betænkelig ved, om ikke det her ville give menneskesmuglerne ny vind i sejlene.

Så der er altså mange grunde til, at vi ikke ønsker dette beslutningsforslag – heller ikke denne gang. Desuden vil det jo også betyde en vældig kontrolvirksomhed, hvis man også skulle til at kontrollere, hvor længe de pågældende har været her.

Så alt i alt må vi altså sige, at vi afviser dette forslag.

Kl. 13:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Der er foreløbig to korte bemærkninger, og først er det hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:41

Morten Østergaard (RV):

Når lige det første chok over afvisningen har lagt sig, så interesserer jeg mig naturligvis for ministerens argumentation, og jeg kunne godt tænke mig at starte med at sige til integrationsministeren, at det jo er en kendt sag, at et bredt flertal i Folketinget har lavet en globaliseringsaftale, hvor man ønsker, at unge mennesker bl.a. skal rejse ud i verden og studere, og der vil jeg bare spørge: Når nu regeringen blankt afviser det her love card eller kærestevikum, hvad er så egentlig integrationsministerens tilbud til de unge mennesker, som under det her ophold, som regeringen opfordrer dem til at tage i udlandet, forelsker sig og ønsker at afprøve forholdet i deres hjemland? Hvad har ministeren at tilbyde dem, når det her love card åbenbart ikke falder i ministerens smag? Det synes jeg egentlig vi fortjener et svar på.

Kl. 13:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 13:42

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen, regeringen holder fast i den familiesammenføringspolitik, som er regeringens. Den vil fortsat være gældende, så længe der er flertal for det.

Kl. 13:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Østergaard for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:42

Morten Østergaard (RV):

Det må jo forstås sådan, at regeringen ingen tilbud har til de her unge mennesker. Jeg kan sige, at jeg personligt, efter at vi er kommet med forslaget, har modtaget utallige henvendelser fra unge mennesker, der virkelig håber, at noget sådant kan gennemføres.

Det, der er problemet, er, at ministeren indirekte kommer til at medvirke til en ny slags tvangsægteskaber, og det er de tvangsægteskaber, der indgås af de her unge mennesker, som er nødt til i en ung alder – og måske før de har lyst til det – at gifte sig med den kæreste, de har fået under et udlandsophold med arbejde eller

under uddannelse. Dem er de nødt til at gifte sig med for at kunne bosætte sig i f.eks. Malmø eller Flensborg i et kærlighedseksil fra Danmark.

Der må man bare spørge: Er det virkelig regeringens politik, at danskere, unge danskere, der er rejst ud for at arbejde eller uddanne sig, skal tvinges til at indgå ægteskab, før de har lyst til det, for overhovedet at kunne bo sammen med den, de har forelsket sig i? Er det virkelig det eneste svar, regeringen har til dem?

Kl. 13:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 13:43

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Hr. Morten Østergaard er en dygtig debattør, men det bliver ikke anderledes af, at hr. Morten Østergaard vender fuldstændig op og ned på det og siger, at vi skal have et tilbud og åbne verden for alle unge. Det gør vi ikke; sådan bliver det ikke.

Jeg vil stærkt fraråde, at hr. Morten Østergaard anbefaler nogen at tage til Sverige, for der er jo desværre nogle store misforståelser omkring dette med at flytte til Sverige. Hvis man flytter til Sverige med en kæreste – jeg ved slet ikke, hvordan de svenske regler er, men det hører jeg jo at der er danskere der tror de kan gøre – så skal man gøre sig klart, at den danske statsborger, der er opvokset her og rejser derover, jo risikerer, at tilknytningskravet ryger sig en tur, og er man ikke statsborger, har man opholdstilladelse, og så risikerer man, at opholdstilladelsen ryger sig en tur. Jeg tror, man skal være meget varsom med at anprise denne ordning med, at de unge bare kan tage til Sverige. Vi har endnu tilbage at se, om det er nogen succes.

Kl. 13:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 13:44

Astrid Krag (SF):

Det er meget kort og i virkeligheden mere opklarende end noget andet. Ministeren sagde i sin tale – og jeg kunne også, da jeg læste på lektien og læste den gamle debat, se, at det var en del af regeringens argumentation dengang – at den her ordning ville kunne misbruges af menneskesmuglere. Jeg vil bare høre, om ministeren kan uddybe, hvordan hun ser det for sig.

Kl. 13:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 13:45

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Grunden til, at vi i sin tid indførte 24-års-reglen, var jo, at når det ikke var sådan muligt at komme til Danmark, inden man er 24 år, så var det jo også et vigtigt argument, som den unge kunne bruge, og som forældrene vidste var til stede; man kunne ikke bare indgå former for tvangsægteskaber. Ville man indgå arrangerede ægteskaber, så var det altså ikke noget, der kunne fuldbyrdes i Danmark, i hvert fald ikke før den pågældende var fyldt 24 år, og så mener vi altså, at man så har en større mulighed til at kunne sige fra.

I det øjeblik, at forældre og menneskesmuglere ved, at der er den her adgang, så er det da klart, at de så vil benytte den. Hvor mulighederne er, er der også altid pengemænd, og så længe der er forældre, der mener, at de skal bestemme over deres unge, så er det for mig oplagt, at de vil bruge den mulighed. Det er lige præcis det, vi ville undgå med 24-års-reglen. Det her for os at se et eklatant skridt tilbage til det stik modsatte af det, som vi fik gennemført dengang.

Kl. 13:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Astrid Krag for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:46

Astrid Krag (SF):

Jeg skal bare lige være helt sikker på, at jeg forstod det, ministeren sagde. Når der henvises til menneskesmuglere, så henvises der egentlig til forældre, der måtte have et ønske om at gifte deres barn væk mod barnets vilje, eller hvad? Eller er der også tale om andre former for menneskesmugling, eller mener ministeren, at forældre, der vil tvangsgifte deres børn, tæller med som menneskesmuglere eller har status som menneskesmuglere?

Kl. 13:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 13:46

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg forstår ikke spørgsmålet. Jeg gav tydeligt og klart udtryk for, at der er to muligheder her for at omgå – mindst – og jeg nævnte de to.

Kl. 13:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Så går vi i gang med ordførerrækken. Tak til ministeren. Den første ordfører er Venstres ordfører, fru Karen Ellemann.

Kl. 13:47

(Ordfører)

Karen Ellemann (V):

Tak for ordet. Jeg skal starte med at meddele, at den konservative ordfører ikke er til stede i dag, og at jeg derfor også taler på vegne af Det Konservative Folkeparti. Dermed tillader jeg mig dog stadig væk i min ordførertale at omtale det parti, jeg repræsenterer, nemlig Venstre.

Venstre har nemlig ikke ændret holdning i de 5 år, der er gået, siden Det Radikale Venstre sidst fremsatte et næsten identisk beslutningsforslag. Hovedargumentet er da også det samme, som da vi behandlede beslutningsforslaget i 2003. Et kærestevisum eller et love card, som det nu hedder denne gang, vil åbne op for misbrug af de stramninger, som regeringen har indført med 24-års-reglen for at forhindre arrangerede ægteskaber, hvilket ministeren jo også lige har redegjort for.

Man kan mene, hvad man vil, om den meget omdiskuterede 24-års-regel, men faktum er jo, at den virker. Vi ser i dag, at flere unge med indvandrerbaggrund bliver gift senere og langt oftere med en person bosat her i landet. Endvidere kan vi glæde os over, at regeringens stramninger medfører, at flere unge med indvandrerbaggrund får en uddannelse.

Forslagsstillerne skriver i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at danske studerende efter endt studieophold nægtes ret til at videreføre deres forhold til en udenlandsk kæreste i Danmark, såfremt en af dem ikke er fyldt 24 år. De fortsætter så med at skrive, at danske statsborgere derfor kan blive tvunget til at gifte sig. Det synes jeg mildest talt er en temmelig unuanceret beskrivelse af reglerne, for reglerne tvinger naturligvis ikke danske statsborgere til at gifte sig, og selvfølgelig kan danske studerende efter endt studieophold videreføre deres forhold til en udenlandsk kæreste, også i Danmark. Der er endda flere forskellige muligheder. F.eks. kan kæresten komme til Danmark for at studere, eller han eller hun kan komme hertil for at arbejde, hvilket vi jo i øvrigt netop er ved at forbedre mulighederne for med jobplanen. Endelig er der muligheden for at få visum i op til 3 måneder pr. halve år.

I det tilsvarende beslutningsforslag fra 2003 fremgår det af bemærkningerne, at beslutningsforslaget vil være særlig relevant for yngre mennesker. De førnævnte muligheder er jo særdeles aktuelle for netop unge mennesker, da det må antages, at kæresterne fra udlandet i stor udstrækning enten selv er studerende eller søger hertil for at være arbejdskraft.

Venstre ønsker ikke at lave smuthuller i de eksisterende regler, og derfor kan vi heller ikke denne gang støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Der er en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:50

Morten Østergaard (RV):

Nu har først ministeren kaldt det omgåelse, og Venstres ordfører har kaldt det et smuthul, og det vil jeg bare frabede mig. Altså, der er ikke noget gedulgt her. Det her er et helt reelt forslag om at indføre et nyt visum; det er ikke noget med at omgå noget, det er ikke noget med at gøre noget i smug. Det er et helt åbent forslag.

Jeg har i dag i avisen læst, at fru Karen Ellemann mener at være et liberalt menneske, og så vil jeg bare spørge: Er det ikke liberalt, at en statsborger kan få lov til i sit eget land at afprøve et forhold i en længere periode frem for at skulle tvinges til – for at kunne afprøve forholdet – at gifte sig i en ung alder, før man er parat til det, og at bosætte sig i et andet land, i det her tilfælde ofte et naboland? Det er ikke et argument, jeg har opfundet. Det er et argument, som er blevet fremført af nogle af de danskere, som er gået i kærlighedseksil på den anden side af Øresund.

Der vil jeg bare spørge det liberale menneske, fru Karen Ellemann: Er det ikke i virkeligheden en rigtig dårlig behandling af egne statsborgere?

Kl. 13:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:50

Karen Ellemann (V):

Som ordføreren forhåbentlig hørte, da jeg nu her afgav min ordførertale, mener jeg bestemt til, at et love card lige præcis vil være et smuthul, en etablering af et smuthul, i forhold til den 24-års-regel, vi har. Jeg har meget tydeligt redegjort for, at mulighederne for at fortsætte ens kæresteforhold, hvilket jeg bestemt synes er både hyggeligt og rart, jo er til stede qua det, at man enten er studerende eller kan være her på et turistvisum.

Der er altså ikke tale om, at vi lovgiver i forhold til, at man ikke må fortsætte et kæresteforhold; det er der bestemt mulighed for. Vi tydeliggør blot, at vi står fast på 24-års-reglen. Vi mener, at virkningerne af 24-års-reglen er aldeles positive; det er dem, vi fastholder, og derfor vil vi ikke risikere at etablere smuthuller, som jeg i høj grad mener at det her beslutningsforslag giver udtryk for.

Kl. 13:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Østergaard for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:51

Morten Østergaard (RV):

En anden konsekvens af forslaget kunne jo også være, at nogle af de forhold, der bliver til meget tidlige ægteskaber, måske slet ikke var blevet det, fordi man efter at have boet sammen i 12 måneder, hvad der vel ikke er unaturligt for alle mulige andre danskere, der forelsker sig inden for landets grænser, fandt ud af, at forholdet ikke var af en karakter, så man havde lyst til at fortsætte det.

Jeg vil gerne spørge fru Karen Ellemann: Er det virkelig Venstres tilbud til unge mennesker, der rejser ud i verden, at de kan få lov til at se deres kæreste i 3 måneder på et turistvisum og så skal skilles ad igen? De kan ikke rejse til kærestens hjemland, for så bliver der problemer med tilknytningskrav og den slags ting.

Der vil jeg bare spørge: Er det Venstres tilbud til danskere, der har forelsket sig i udlandet, at de skal zigzagge sig igennem de danske visumregler for på et eller andet tidspunkt – muligvis – at kunne gøre sig fortjent til som statsborger at bo i sit eget land med den, man har forelsket sig i, og den person, man måtte have lyst til at indgå ægteskab med? Er det virkelig alt det, som Danmarks liberale parti har at tilbyde danske statsborgere?

Kl. 13:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:52

Karen Ellemann (V):

Hr. Morten Østergaard gør sig til talsmand for, at der her vil være risiko for tidlige tvungne ægteskaber, fordi man nærmest føler sig tvunget og kaldet til at skynde sig at indgå et ægteskab for ikke at risikere at skulle blive adskilt. Det lyder jo naturligvis fuldstændig forrykt, at noget sådant skulle opstå. Man har masser af muligheder for at afprøve sit forhold. Unge mennesker

er naturligvis i en globaliseret verden mobile og rejser ud og studerer i moduler og semestre rundt omkring i den store verden, og således lykkes det altså for kærestepar, inden de fylder 24 år, at holde fast i deres forhold.

Jeg kan slet ikke tilslutte mig det her skræmmebillede, og jeg mener bestemt, at der er masser af muligheder for at dyrke kærligheden både inden for landets grænser og uden for landets grænser, med hvem man måtte ønske at gøre det med. Vi er blot ikke tilhængere af at omgå 24-års-reglen og skabe smuthuller i den.

Kl. 13:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det den socialdemokratiske ordfører, fru Anne-Marie Meldgaard.

Kl. 13:54

(Ordfører)

Anne-Marie Meldgaard (S):

Socialdemokraterne er helt med på, hvilke problemer De Radikale endnu en gang vil forsøge at løse med det her forslag om et love card eller kærestevisum, som det også populært kaldes.

Vi ved jo alle sammen, at 24-ugers-reglen har nogle uheldige konsekvenser for de kærestepar, der er under 24 år, og hvor den ene part har en udenlandsk baggrund. 24-års-reglen er, som det også allerede er blevet sagt her, tiltænkt som en forebyggelse, når vi taler om tvangsægteskaber, men den rammer også helt almindelige kærestepar og sætter deres tilværelse på prøve, når de ikke må leve fast sammen her i Danmark. Det gør den, fordi vi ikke kan lovgive og lave forskelsbehandling i forhold til familiesammenføringer.

I Socialdemokratiet har vi en række betænkeligheder ved netop det her kærestevisum. Vi er først og fremmest bange for, at det vil medføre nogle uheldige forventninger om at kunne få visum og bruge det som en genvej til en familiesammenføring uden om de almindelige regler om familiesammenføring. Vi forudser, at det her måske vil skabe den ene dispensationssag efter den anden, og at det vil blive endnu værre og sværere at kunne give et afslag, hvis de unge mennesker venter barn, for det bliver simpelt hen noget rod, hvis de unge mennesker med samfundets billigelse har levet sammen i 1 år og så lige pludselig skal skilles.

Desuden ser vi også, at der er en form for diskrimination i det her forslag, for det betyder, at unge mennesker, der kan, vil og tør leve sammen uden for ægteskab – med De Radikales bil-

ligelse – med det her forslag opnår kærestevisum, hvorimod de, der har giftet sig, uanset om ægteskabet er blevet indgået på baggrund af normer, kultur, religion eller slet og ret af kærlighed, fortsat bliver holdt uden for 24-års-reglen.

Vi er som sagt helt bevidste om, at 24-års-reglen ikke er nogen køn lovgivning, og at den har nogle uheldige konsekvenser, men med den politiske beslutning, vi har truffet, ser vi ikke på nuværende tidspunkt noget, der kan stå i stedet for 24-års-reglen.

Vi har selvfølgelig også ønsker om at kunne hjælpe unge mennesker til at være sammen, men det, at det her henvender sig til unge, der føler sig pæredanske og bliver tvunget ind i nogle normer, som ligger dem fjernt, giver nogle forviklinger, så vi ønsker ikke at være med til at udhule 24-års-reglen og kan ikke støtte forslaget.

Kl. 13:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:57

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne starte med at takke den socialdemokratiske ordfører for at løfte debatten i forhold til at anerkende de konsekvenser, der er af den udlændingelovgivning, vi har her i landet. Det skaber et eller andet sted en mere realistisk debat, når man er villig til at diskutere de reelle problemer, som selvfølgelig følger i kølvandet, uanset hvilket politisk valg man har truffet i forhold til reglerne.

Så vil jeg bare spørge, om ikke den socialdemokratiske ordfører vil bekræfte, at det helt klart og tydeligt står i forslaget, at det ikke skal kunne forlænges? Et love card skal være tidsbegrænset til 1 år og skal ikke kunne forlænges, og derfor er det ikke sådan, at man kan trække tiden ud og der er dispensationsmuligheder osv.

Det andet, som måske virker banalt, men som alligevel synes relevant her i sammenhængen, er: Er det ikke korrekt, at en familiesammenføring forudsætter et ægteskab eller et meget langt samliv? Og det, der er problemet her, er, at det jo er svært at få det meget lange samliv, hvis ikke man vil gifte sig, når reglerne er sådan, at man i hvert fald er nødt til at gøre det i et tredjeland for ikke at komme i konflikt med tilknytningskravet. Derfor er det jo sådan set et forsøg på måske at hjælpe nogle af de her til at få en normal vej ind i et ægteskab, i stedet for at de skal gøre alle mulige krumspring.

Kl. 13:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:58

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg anerkender selvfølgelig, at der her i forslaget er en række – ikke mindre end ti – regler, der skal være opfyldt, for at man kan blive godkendt til at få et love card eller et kærestevisum. Men jeg ser måske det i det og frygter, at det er at give nogle forkerte forventninger til nogen om, at hvis først man opnår et kærestevisum, så er vejen også banet for, at man kan få fuldstændigt ophold her i Danmark. Der er jeg lidt bekymret over i den sammenhæng, at jeg synes, at det her forslag stort set kun henvender sig til danske statsborgere. Jeg ved udmærket godt, at Det Radikale Venstre har været meget optaget af at løse den her problemstilling for danske statsborgere, og det er jeg sådan set også. Men jeg vil ikke være med til at vedtage lovgivning, hvor der er tale om diskrimination og forskelsbehandling.

Kl. 13:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Østergaard for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:59

Morten Østergaard (RV):

Der er nu ikke nogen diskrimination eller forskelsbehandling i det her forslag, men det, jeg bare vil bede om en bekræftelse på, er, at der sidste år blev givet 4.500 tilladelser til familiesammenføring. Der vil jeg bare spørge: Er det Socialdemokratiets opfattelse, at det havde været dårligt, hvis f.eks. 500 eller 1.000 af dem var blevet udskudt i 12 måneder, fordi man altså havde valgt at afprøve forholdet i et almindeligt kærestelignende forhold frem for at indgå et ægteskab? Ville det have været et problem for Socialdemokraterne, at der på den måde havde været færre familiesammenføringer, men til gengæld et antal kærestevisa?

Kl. 14:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:00

Anne-Marie Meldgaard (S):

Som udgangspunkt nej. Hvis man opfylder de betingelser, der er for familiesammenføring her i Danmark, er det selvfølgelig til enhver tid den lov, der gælder, som også Socialdemokratiet retter ind efter, uanset hvordan det er stykket sam-

men, i og med at det selvfølgelig er et flertal, der beslutter det.

Kl. 14:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, og det er hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:00

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan allerede med det samme røbe, at Dansk Folkeparti ikke kan bakke op om forslaget. Det er jo – i hvert fald delvis – en genfremsættelse af et tidligere forslag, som omtalte et kærestevisum, og den væsentligste nyskabelse er vel, at man nu har skiftet ordet kærestevisum ud med ordet love card. Det er jo så også udtryk for nytænkning hos Det Radikale Venstre, går jeg ud fra.

Jeg synes, at forslaget er en anelse komisk og latterligt. Bl.a. beskriver man, hvordan man med det her forslag vil give mulighed for reel afprøvning af forholdet inden et eventuelt giftermål. Det er vel ikke noget, som staten eller Folketinget skal beskæftige sig med i alt for stor grad, vil jeg sådan umiddelbart mene. Så der er nogle ting i forslaget, som jeg synes er lidt småkomiske.

Man kan også i forbindelse med den dialog, der var mellem hr. Morten Østergaard og den socialdemokratiske ordfører, sige, at et sådant kærestevisum, eller hvad vi skal kalde det, jo vil give mulighed for, at ens opholdstilladelse kan blive forlænget, bl.a. i forbindelse med en arbejdstilladelse. Jeg synes lige så godt, at man ærligt og redeligt kan sige, bl.a. fra De Radikales og andre partiers side, der vælger at bakke op om det her foreslag, at formålet jo er at undergrave den stramme udlændingepolitik, som vi har ført her i Danmark siden 2002. Det burde ikke komme som en overraskelse for nogen, at Dansk Folkeparti ikke kan bakke op om det. Vi har jo ærligt og redeligt sagt, at en del af tanken bag 24-års-reglen og de krav, der er knyttet hertil, tilknytningskrav osv., bl.a. er at forhindre arrangerede ægteskaber og tvangsægteskaber, men det er selvfølgelig også at banke antallet af personer ned, som vi historisk set ved skaber integrationsproblemer i det danske samfund, og som kommer fra nogle bestemte lande.

Man kan mene, at de regler, som vi har vedtaget, er drastiske regler, men det har jo været nødvendigt, fordi vi op igennem 1980'erne og 1990'erne har haft en meget lempelig politik på

det her område. Jo længere tid man kører videre med en politik, som er meget lempelig, og jo længere tid der har været et flertal i Folketinget, som ikke har forstået alvoren i situationen, jo mere passende effekt må det have, når der så kommer et flertal, der ønsker at skride ind. Jeg ved ikke, om jeg kunne frygte det, men De Radikale burde da frygte, at sådan et forslag som det her blev vedtaget, og at man dermed ville undergrave den stramme udlændingepolitik, for så risikerer man jo om et par år, når vi kan se, hvilke konsekvenser det har fået, at vi bliver nødt til at gå endnu mere drastisk til værks, end hvad der rent faktisk er ønsket hos Det Radikale Venstre og andre partier i Folketinget.

Vi har lagt et fornuftigt snit her og nu med en 24-års-regel og de andre krav, som bliver stillet, og det er et regelsæt, som vi ønsker at fastholde fra Dansk Folkepartis side, og vi ønsker ikke at lave huller i lovgivningen, som De Radikale ønsker, og derfor kan vi ikke bakke op om beslutningsforslaget.

Man kan så sige, at man jo sagtens kan finde eksempler fra pressen og andre steder, hvor der er nogle, bl.a. en dansker, der har ønsket at hente en ægtefælle til landet, eller hvordan det kan hænge sammen, som vel egentlig ikke udgør et integrationsproblem. Men hvis der er nogen, der har et bud på, hvordan man kan indrette reglerne, så vi rammer de lande, hvorfra der kommer folk, som vi historisk set ved skaber integrationsproblemer, men ikke de lande, hvorfra vi ved at der ikke kommer personer, der historisk set skaber integrationsproblemer, ville det være godt. Men sådan kan vi ikke lave lovgivning, for vi laver i udgangspunktet lovgivning for alle.

Det er jo sådan, som sagen ligger, og vi kan ikke støtte forslaget.

Kl. 14:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning. Der er muligvis et teknisk problem, og hvis ikke det virker derne-defra, bliver hr. Morten Østergaard nødt til at gå herop. Men det gør det. Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:04

Morten Østergaard (RV):

I forhold til det sidste vil jeg sige, at jeg er lidt overrasket over hr. Martin Henriksens afvisning af at lave differentieret lovgivning, fordi hr. Morten Messerschmidt, som jo er europaaordfører for Dansk Folkeparti, i går i radioen gjorde sig til talsmand for netop det, at man skulle lave lovgivning, der var forskellig for forskellige lan-

de. Men det kan man måske drøfte færdigt i Dansk Folkeparti og så komme frem til et synspunkt.

Men når hr. Martin Henriksen kalder det her latterligt og komisk, får jeg mindelser om Skærmtrolden Hugo, som var et kendt tv-spil på et tidspunkt, og som lænede sig frem og bankede på skærmen og sagde: Hallo, er der nogen? Det er jo altså ikke latterligt eller komisk for de mennesker, det går ud over. Jeg vil bare sige, at for de mennesker, som er tvunget til at gifte sig for på den måde at kunne afprøve deres forhold, bo sammen, ikke i Danmark, det kan ikke lade sig gøre, men så i kærlighedseksil i et af vore nabolande, er der ikke nogen komik involveret i det.

Men jeg vil gerne spørge hr. Martin Henriksen om det samme, som jeg spurgte den socialdemokratiske ordfører om: Ville det genere Dansk Folkeparti, hvis der sidste år kun var blevet bevilget 4.000 tilladelser til familiesammenføring og der så til gengæld var uddelt 400 kærlighedsvisa, love cards, som jo altså er tidsbegrænset til 12 måneder? Hvorfor insisterer hr. Martin Henriksen på at stå vagt om antallet af familiesammenføringer i stedet for at acceptere, at nogle af dem måske kunne gives som 12-måneders-visa i stedet for egentlige familiesammenføringer?

Kl. 14:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:06

Martin Henriksen (DF):

Til det første vil jeg sige, at jeg enten ikke har udtrykt mig klart nok, eller også har hr. Morten Østergaard ikke hørt efter. Jeg vil ikke udelukke begge ting. Men jeg sagde rent faktisk, at hvis der var nogen, der kunne komme med et bud på, hvordan man kunne lave differentieret lovgivning og regelsæt på det her område, så ville vi da meget gerne lytte til det. Men jeg forstår ikke De Radikales beslutningsforslag sådan. Så kan det godt være, at jeg har misforstået De Radikales beslutningsforslag, men det tror jeg nu ikke jeg har.

Jeg ser det som et forslag, der har til formål at undergrave den stramme udlændingepolitik, som vi har i Danmark, og det er bare ikke Dansk Folkepartis politik, og jeg synes, at den her snak om et kærestevisum er en komisk snak – det synes jeg. Jeg kan ikke se, hvorfor man skal begive sig ind i den terminologi her fra Folketingets talarstol. Der er jo mulighed for, at man i dag kan

blive familiesammenført i Danmark, hvis man lever op til en række krav, og der er også mulighed for, at man f.eks. kan komme herop på et turistvisum osv. osv.

Så der er en række muligheder, og de muligheder kan man benytte sig af, såfremt man lever op til de regler, der er på området, og vi har ingen intentioner om at undergrave det regelsæt, der ligger.

Kl. 14:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Østergaard for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:07

Morten Østergaard (RV):

Hr. Martin Henriksen sagde vist, at vi ikke lovgiver forskelligt for forskellige lande, og det er jeg meget enig i, og det lægger vi heller ikke op til i forslaget. Det var sådan set en opfordring til at diskutere det på Dansk Folkepartis gruppemøde, så der blev en nogenlunde ensartethed i forhold til de meldinger, man kommer med på det område.

I forhold til det konkrete må jeg bare spørge hr. Martin Henriksen, som jeg ved er bosat på Amager, altså ganske tæt på Øresundsbroen, om ikke det var en idé simpelt hen at køre over broen en dag og møde nogle af de danskere, der har bosat sig der. For det er ikke et argument, jeg har opfundet til lejligheden, det er et argument, *de* er kommet med, det er *dem*, der siger: Vi føler os tvunget til at indgå et ægteskab, som vi egentlig ikke er parate til, fordi det er den eneste måde, vi kan bo sammen med den, vi er blevet forelsket i. Og det er som sagt ikke i Danmark, ikke på Amager, hvor hr. Martin Henriksen nyder livet, men lige på den anden side af broen, i Sverige, selv om de er danske statsborgere.

Der vil jeg bare spørge hr. Martin Henriksen, om ikke det var en idé simpelt hen at tage over og møde nogle af de mennesker og se, hvor komikken er, hvor det latterlige er, eller om der reelt er nogle problemer.

Kl. 14:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:08

Martin Henriksen (DF):

Nu er jeg så blevet overbevist om, at det var hr. Morten Østergaard, der hørte forkert. Jeg forsøgte at forklare, at det, som vi normalt gør i Danmark, er som udgangspunkt at lave love, der gælder for alle. Men så sagde jeg, at hvis hr. Morten Østergaard og Det Radikale Venstre el-

ler andre partier i Folketinget kan komme med nogle gode forslag til, hvordan vi i Danmark kan indrette lovgivningen, så vi rammer der, hvor vi ønsker at ramme, altså de lande, hvorfra vi ved at der historisk set er kommet folk til Danmark, som er besværlige at integrere i samfundet, kan vi jo lave en sådan lovgivning. Det var det, jeg forsøgte at sige. Så skulle det i hvert fald stå forholdsvis klart.

Vi ved jo godt, at som det er i dag, laver vi love, der gælder for alle, men hvis man kunne finde en måde at indrette det på, så nogle af de borgere, som hr. Morten Østergaard beskriver, eksempelvis kunne få adgang til Danmark – det skal jeg ikke gøre mig klog på – selv om de måske bringer en ægtefælle til Danmark, som ikke udgør et integrationsproblem, var det da en mulighed, som jeg synes at man skal være villig til at kigge på. Men det er jo ikke det, hr. Morten Østergaard foreslår. Hr. Morten Østergaard foreslår en generel lempelse og en generel åbning. Det er en undergravning af den stramme udlændingepolitik, og det kan Dansk Folkeparti stadig væk ikke støtte.

Kl. 14:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:09

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg skal bare lige forstå, hvad hr. Martin Henriksen siger. Kunne Dansk Folkeparti godt tænke sig, at man kunne lave regler, der gjaldt for særligt definerede grupper, altså for mennesker, der kommer fra bestemte lande? Er det et politisk mål, er det et politisk ønske i Dansk Folkeparti, at man begynder at lave love, der gælder for mennesker med en bestemt nationalitet?

Kl. 14:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:10

Martin Henriksen (DF):

Det synes jeg da bestemt at man skal overveje, hvis det kan lade sig gøre, og hvis der er vilje til det. De mennesker, som kommer fra lande, hvor vi traditionelt set ved at de ikke udgør et integrationsproblem for det danske samfund, er der jo ingen grund til at gøre til et problem. Det skal vi selvfølgelig ikke gøre. Men grunden til, at vi lavede de her stramninger, var jo, at vi kunne se, at der var nogle integrationsproblemer, som flertallet op igennem 1980'erne og 1990'erne ikke havde formået at håndtere.

Det er jo meget karakteristisk for den diskussion, som vi har i dag, at de partier, som ønsker den her generelle lempelse af udlændingeloven, ikke tager stilling til de problemer, som vi har set i det danske samfund op igennem 1980'erne og 1990'erne, og ikke tager stilling til de integrationsproblemer, som vi ser nu og her. Det tager man ikke stilling til. Man kommer med et forslag, der ser fint ud på papiret – hvem kan være imod et kærstevium – men man tager jo ikke stilling til de problemer, som den indvandring, der har været til Danmark, har medført. Så længe man ikke tager stilling til de problemer, mener vi, at diskussionen bliver ført på et fejlagtigt grundlag.

Kl. 14:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:11

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg mener nu nok, at oppositionen har mange fornuftige forslag, og så vil jeg da minde ordføreren om, at det bl.a. er Dansk Folkeparti, der de sidste 6 år har haft ansvaret for det her politikområde.

Jeg har altså forstået ordføreren rigtigt: Ordføreren ønsker at lovgive på baggrund af folks nationalitet.

Den næste spørgsmål bliver så, hvilke nationaliteter ordføreren mener er særlig svære at integrere i det danske samfund. Fra hvilket land skal man komme, hvis man er sådan en, det er svært at integrere?

Kl. 14:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:12

Martin Henriksen (DF):

Det er jo ikke nogen hemmelighed – det burde i hvert fald ikke være nogen hemmelighed – at de befolkningsgrupper, vi har fået til Danmark fra ikkevestlige og primært muslimske lande, udgør et integrationsproblem i det danske samfund. Dermed ikke sagt, også i forlængelse af de seneste dages diskussioner, at den enkelte muslim nødvendigvis er et problem for det danske samfund, men vi kan jo se, at der har været massive integrationsproblemer, og det bliver vi nødt til at tage stilling til.

Hvis man ikke tager stilling til det, så mener jeg faktisk ikke, at man håndterer det hverv, det er at være folketingsmedlem, på en særlig ansvarlig måde. Vores første forpligtelse må vel

være over for de vælgere, som har valgt os ind, og over for det danske samfund.

Så vil jeg i øvrigt bare sige, at det jo er sådan, at visumregler også i dag varierer fra land til land, så tanken er jo ikke sådan helt nyskabende. Men jeg kvitterer selvfølgelig for, at Enhedslisten mener, at Dansk Folkeparti har en nyskabende tankegang.

Kl. 14:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er SF's ordfører, og det er fru Astrid Krag.

Kl. 14:13

(Ordfører)

Astrid Krag (SF):

De Radikale har med det aktuelle beslutningsforslag genfremsat et forslag, som de sidst fremsatte i foråret 2003, hvor jeg jo ikke havde fornøjelsen af at være med til debatten af den simple grund, at jeg ikke dengang var valgt ind i denne forsamling.

Med forslaget om et love card, et kærlighedskort, forsøger man at rette op på den kendsgerning, at den nuværende danske udlændingepolitik rammer forkert og urimeligt og gør det umuligt for nogle danske statsborgere – skulle de være så uheldige at forelske sig i en person uden rødbedefarvet pas – at leve i Danmark med deres kærlighed uden først at skulle runde de 24 år og uden at behøve at tage det store skridt, som et ægteskab er for de fleste.

Forslaget vil give unge danskere over 18 år mulighed for at rejse ud for at arbejde, studere og opleve verden og i samme ombæring kunne forelske sig i en udlænding, uden at det volder store problemer for begge parter. Hvis en universitetsstuderende f.eks. i forbindelse med sit studium bliver kæreste med en udlænding og ønsker at fortsætte forholdet og flytte sammen i Danmark, så er det i dag praktisk talt umuligt, hvis de er under 24 år. Den enkelte må på grund af stive udlændingepolitiske regler altså træffe et valg om enten at leve med savnet af sin elskede eller med savnet af sit hjemland og sine venner, sit studium og sit arbejde. Konsekvensen af de nuværende regler er dermed også, at Danmark faktisk potentielt set mister to personer, der ellers ville kunne være med til at bidrage positivt til det danske samfund og det danske arbejdsmarked, der jo skrigger på arbejdskraft for tiden.

Det midlertidige 1-års-visum giver altså unge mulighed for at afprøve forholdet uden at skulle

være tvunget til ægteskab eller til at flytte til udlandet. De vil ikke længere være nødt til kun at se hinanden ved kortvarige besøg på turistvisum, men have mulighed for et reelt samliv uden at skulle forpligte sig i et ægteskab – alt sammen intentioner, vi kun kan støtte fra SF's side.

Alligevel er forslaget ikke helt uproblematisk, og man vil i hvert fald skulle være opmærksom på de muligheder for misbrug, som forslaget rummer. Med forslaget følger retten til arbejde, mens man er i Danmark, og i forhold til de begrænsninger, vi ellers lægger på arbejdskraft fra tredjelande, så kan det muligvis være problematisk, at man kan få arbejdstilladelse ved at anskaffe sig en kæreste i Danmark. Forslaget rummer også den fare, som den socialdemokratiske ordfører har været lidt inde på, nemlig at man giver parrene falske forhåbninger. Med det nuværende politiske flertal vil der med høj sandsynlighed ikke være nogen mulighed for et fortsat samliv efter kæresteopholdet i Danmark, og med et lille barn på vej eller bare et nyt og fælles fundament for hverdagen med bolig, job og venner vil det jo ikke være sjovt at skulle rive rødderne op og finde en løsning et andet sted.

Endelig vil der også kunne tænkes en mulig kontrolmekanisme i forslaget, så det ikke kan udnyttes af familier, der ønsker tvangsægteskaber, til at omgå reglerne. Til gengæld må man sige, at hvis det er tvangsforhold, man frygter, så vil det unge menneske, der mod sin vilje bliver smedet sammen med en person i Danmark, og som kommer hertil på kærestevisum, have et sæt rettigheder, som kan træde i kraft, netop fordi han eller hun befinder sig i Danmark. I det øjeblik det modsatte sker, og den danske borger må flytte ud for at lade sig smede sammen med en person mod sin vilje, så vil den danske borgers sikkerhed og retstilstand jo være under det lands lovgivning, hvori han eller hun måtte finde sig, og der må vi sige, at vi jo i hvert fald kan sørge for, at der gøres en ordentlig indsats i Danmark for at hjælpe dem, der bryder med tvangsægteskaber.

Så summa summarum: Vi finder fra SF's side De Radikales forslag om indførelse af det her kærlighedskort eller love card meget sympatisk, og vi er enige i intentionerne i forslaget.

Kl. 14:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning, hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:16

Morten Messerschmidt (DF):

Nu siger man jo, at kærlighed gør blind, og når jeg hører på fru Astrid Krag, kan det godt lyde, som om kærligheden i det her forslag simpelt hen har oversvømmet ordføreren i et sådant omfang, at hjernen har slået fra, og at blindheden er indtruffet, fordi det her er jo ikke bare et spørgsmål om 24-års-reglen. Derfor vil jeg gerne høre, om ikke fru Astrid Krag kan bekræfte, at det her forslag bygger på, at tilknytningskravet, boligkravet, kravet om økonomisk garantistillelse, alle de krav, som man normalt stiller ved familiesammenføring – ikke kun 24-års-reglen, men alle krav – skal man se bort fra, så det her er en fuldstændig fri adgang for folk, der bare kan påstå, at de har været forelsket. *(Tilråb fra tilhørerpladserne).*

Kl. 14:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg gør opmærksom på, at man ikke må blande sig i debatten fra tilhørerlogen. Så er det ordføreren.

Kl. 14:17

Astrid Krag (SF):

Godt nok har jeg en sød kæreste, men det er ikke sådan, at jeg står her og er helt svimmel af forårskærlighed, så jeg tror, at jeg tænker rimelig klart. Det kan jeg i hvert fald berolige hr. Morten Messerschmidt med. Og jeg vil da give hr. Morten Messerschmidt ret i de ting, han siger, men så vil jeg også pege på, at der opstilles ti krav, som skal opfyldes, for at man kan få det her kærlighedsvisum. Begge parter skal være over 18 år; kærlighedskortet skal være tidsbegrænset til 1 år; man skal ikke kunne skifte til et andet kærlighedskort i perioden; man må som herboende kun fungere som reference for et kærlighedskort med 3 års mellemrum; man må ikke være dømt for vold mod ægtefælle eller samlever; den, der kommer hertil, har ikke ret til offentlig forsørgelse; man skal have gyldig sygeforsikring; man skal indrejse med gyldig retur-billet eller indbetale et beløb, der svarer til det, så man kan komme tilbage. Det er altså ikke uden krav, at vi giver det her kærestevisum, men jeg er jo enig med hr. Morten Messerschmidt i, at der må være nogle kontrolmekanismer, så vi sikrer, at det her forslag ikke bliver misbrugt. Men samlet set mener jeg, at det her forslag har nogle rigtig gode pointer, og derfor er vi positive over for intentionerne.

Kl. 14:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Messerschmidt for den sidste korte bemærkning.

Kl. 14:18

Morten Messerschmidt (DF):

Så må spørgsmålet være, uanset om det her gælder forelskelse eller kærlighed – det kan være, man sådan i sin medmenneskelighed vil lade det gælde begge grupper – hvad det så er for nogle kontrolmekanismer, fru Astrid Krag ønsker indført. Jeg mener, at nu har SF og Det Radikale Venstre i skøn symbiose slettet alle de betingelser, der ligger i udlændingelovens regler for, om man kan få familiesammenføring. De er væk, hvis det står til fru Astrid Krag og hr. Morten Østergaard. Hvad er det så for nogle kontrolmekanismer, som fru Astrid Krag lige pludselig ønsker at indføre? Altså, det her minder om fuldstændig tilbagevenden til den, ja, fru Astrid Krag vil nok kalde det paradistilstand, jeg vil nok kalde det modsatte, som vi havde op igennem 1990'erne, hvor alle stort set kunne komme dengang, hvis de sagde asyl eller kunne påvise en eller anden svag sammenhæng med nogle folk, der i forvejen boede her, nu skal de bare være i stand til at sige et ord, og det er: love.

Kl. 14:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:19

Astrid Krag (SF):

Man fristes helt til at citere Beatles: »All you need is love«, men det er jo et lidt falsk billede, som hr. Morten Messerschmidt stiller op. Det her handler jo lige præcis ikke om at gøre op med familiesammenføringsreglerne, som vi jo så ellers har nogle forskellige holdninger til i partierne. Det her handler om at give folk mulighed for at komme til Danmark på et 1-årigt kærlighedsvisum. Derudover så gælder reglerne jo stadig, som de er i dag. Det går det her forslag ikke ind og gør noget ved. Det, som det her forslag går ind og gør noget ved, er at give danske borgere mulighed for at leve i Danmark med en kæreste uden at gifte sig og afprøve, om det her forhold er noget, eller om det ikke er. Jeg synes, det er meget fornuftigt, at man får lov til det, og at man ikke skal tvinges til at indgå ægteskab. For mange mennesker er det en meget stor ting at indgå ægteskab, og derfor er det bare fornuftigt, at man får mulighed for at afprøve samlivet, inden man skal indgå ægteskab.

Kl. 14:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg gør opmærksom på, at hvis man bruger korte citater fra andre sprog end dansk, hvad enten det er engelsk eller kinesisk, så bedes man selv lige give en oversættelse for dem, der ikke behersker det, og her var det engelsk, kunne jeg høre, og ikke kinesisk.

Så er det hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 14:20

Martin Henriksen (DF):

Det er, fordi fru Astrid Krag ikke fik svaret på spørgsmålet om, hvilke kontrolinstanser det så var, som SF mente, der skulle bygges ind i det her forslag. Det kunne være meget rart ligesom at få det på bordet, for man fornemmer jo, efter at SF har forsøgt at skabe illusioner, at man aner kender, at der er visse integrationsproblemer i Danmark – det er trods alt udmærket, at SF er nået dertil; det har jeg i hvert fald forstået at man er.

Så kan vi ikke få et klart svar på, hvilke kontrolinstanser det er, at SF mener, der skal propes ind i det her forslag.

Kl. 14:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:21

Astrid Krag (SF):

Mit tidligere citat betød jo »alt, hvad man behøver er kærlighed«, tror jeg – populært oversat.

Med hensyn til kontrolmekanismer så er det selvfølgelig ikke sådan, at jeg forestiller mig, at man efter indførelsen af et love card kan møde op nede på Udlændingesservice og sige: Nej, hvor er jeg forelsket – og slam, så står man med en opholdstilladelse, et kærestevisum til sin kæreste. Jeg går ud fra, at man også der skal komme med beviser på, at man kender hinanden, at man har haft en eller anden form for forhold f.eks. der, hvor man har læst, og at man har opholdt sig i den samme by, at man har opholdt sig i det samme land, at man kender til hinanden, og jeg kunne også forestille mig, at man skal underskrive en erklæring, en tro og love-erklæring, på, at man er forelsket. Men jeg vil sige, at det mere tekniske i forslaget har jeg ikke arbejdet med, det er heller ikke SF, som er forslagsstiller, så man må stille de tekniske spørgsmål til hr. Morten Østergaard, når han kommer herop.

Kl. 14:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning til hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:22

Martin Henriksen (DF):

Det her viser jo, hvor fuldstændig useriøst forslaget er. Som det også står beskrevet i beslutningsforslaget, skal parterne ved ansøgning om et kærestevisum erklære, at de er i et kæresteforhold. Det er jo glimrende. Gad vide, hvor mange der ikke er villige til at skrive under på sådan en erklæring, hvis de ønsker at få adgang til Danmark og ønsker at få en arbejdstilladelse osv., som forslaget også lægger op til. Altså, man har jo slet ikke gjort sig begreb om, hvad det her vil medføre. Det har man jo slet ikke gjort sig begreb om.

Man har slet ikke taget stilling til den problematik og de massive integrationsproblemer, som udlændingepolitikken op igennem 1980'erne og 1990'erne har medført, og som vi står og bakser med i dag. Det har man slet ikke gjort sig noget begreb om hverken fra Det Radikale Venstres side eller fra SF's side.

Al den her varme luft fra SF om, at man nu skal til at kigge på integrationsproblemerne, er jo lige præcis ren og skær varm luft, for nu støtter man jo et forslag, som lukker op for, at man kan komme ind i Danmark, hvis man skriver under på et stykke papir, hvor der står, at man er i et kæresteforhold. Er det ikke en anelse useriøst?

Kl. 14:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:23

Astrid Krag (SF):

Nej, jeg synes faktisk overhovedet ikke, at det er useriøst. Og fordi der lige præcis kan være nogle problematiske ting ved, hvordan vi praktisk får det her ført ud i livet, sagde jeg også i min ordførertale, at det er vigtigt, at vi er opmærksomme på, at der kan være nogle problematiske sider ved det her forslag, og det vil selvfølgelig være noget af det, som det er nødvendigt at kigge på. Men jeg vil nu nok sige, at det her med at snakke om en ladeport og folk, der vil strømme ind over grænserne, tror jeg er noget overdrevet.

Noget af det, som jeg deler med hr. Martin Henriksen og Dansk Folkeparti, er en bekymring, der vedrører, hvordan vi hjælper unge, der er i tvangsægteskaber. Og der siger jeg jo bl.a. også i min ordførertale, at jeg synes, at vi burde

være meget opmærksomme på, hvordan vi hjælper unge i Danmark, der prøver at bryde ud af et tvangsægteskab. Det synes jeg også er væsentligt at se på. Og der må man sige, at unge mennesker, der opholder sig i Danmark, har en eller anden retssikkerhed, i kraft af at de er i Danmark. En dansk borger, der opholder sig i Danmark, har en retssikkerhed, som vedkommende ikke har, når vedkommende forlader landet.

Så jeg er ikke enig i de store bekymringer, som ordføreren fra Dansk Folkeparti har, men jeg er enig i, at vi skal tænke over, hvordan det her forslag kan føres ud i livet.

Kl. 14:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi springer så ned til Enhedslisten, og Enhedslistens ordfører er fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:24

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Som ung i Danmark får man ofte at vide, at man skal rejse ud i verden, man skal uddanne sig, og man skal arbejde for at blive attraktiv på sådan et moderne globaliseret arbejdsmarked. Det, man ikke får at vide, er, at man skal lade følelserne blive hjemme, man skal nemlig lade være med at forelske sig, det må man ikke. Sker det, rammer man muren, for den borgerlige regering og Dansk Folkeparti bryder sig ikke om, at kærlighed krydser grænser, og man kan måske sige, at formynderiet dermed bliver totalt. Det med, at kærlighed krydser grænser, så vi jo i øvrigt et glimrende eksempel på i går, hvor prins Joachim's nye kæreste, Marie, fik statsborgerskab, lige præcis fordi de blev forelsket over landegrænser.

Det her forslag er et lille skridt i den rigtige retning, som Enhedslisten godt kan støtte. Det er en retning væk fra de talrige stramninger over for indvandrere og flygtninge, som er blevet gennemført i løbet af det seneste år. Det er nogle stramninger, der har helt groteske følger og konsekvenser i form af mennesker, som må rejse herfra og bosætte sig i Malmø, fordi de ikke kan få lov til at bo i Danmark med de kærester, de har lyst til at være kærester med.

Med et kærestevisum på 1 år kan man få en chance for at se, om forholdet holder, også i Danmark, uden at være tvunget til at gifte sig fra første færd og uden at være tvunget til at emigrere til Sverige for at holde forbindelsen til Danmark.

Jeg vil sige, at jeg sådan set ikke er begejstret for den her begrænsning på 1 år, men jeg synes, det er fremskridt, i forhold til hvad vi har nu, hvor der skal vælges mellem enten at rejse fra Danmark eller at have et langdistanceforhold.

Afslutningsvis vil jeg sige, at jeg synes, det er ærgerligt, at partier som Venstre og De Konservative, der i nogle sammenhænge priser globaliseringen og udviklingen frem mod en forbundsstat i EU, er så småtskårne, når det handler om lige præcis det her område, når det handler om at give rettigheder og muligheder for almindelige mennesker i en internationaliseret verden.

Men reelt handler det her jo nok i virkeligheden om, at vi har en regering, der har overladt ansvaret for stort set al politik på det område til et antimuslimsk parti.

Kl. 14:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 14:27

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes, fru Johanne Schmidt-Nielsen var inde på mange kloge betragtninger, ikke mindst i forhold til, at man som ung bør rejse ud. Jeg kan på det varmeste opfordre til, at fru Johanne Schmidt-Nielsen selv følger den opfordring.

Men må jeg ikke spørge sådan helt konkret i forhold til forslaget, som jeg forstår at fru Johanne Schmidt-Nielsen vil være med til at bære igennem, om hun forestiller sig, at man sådan kan loveshoppe, for det er jo velkendt – og det tror jeg også at fru Johanne Schmidt-Nielsen er tilhænger af – at man sådan prøver flere forhold af i sin ungdom, så man ikke sådan bare gifter sig med den første den bedste, men at man er virkelig sikker på, at det er den rigtige, man har mødt.

Hvis nu en udlænding kommer hertil og bliver forelsket, får et love card, er her 3 måneder, så går det forhold i stykker, og man finder sig en ny kæreste, får man så et nyt love card og dermed nye 12 måneder, eller skal man så bruge de resterende 9 måneder og så rejse hjem? Hvad hvis man efter 11 måneder får en ny kæreste? Så kan man kun være sammen med den kæreste i 1 måned. Får man så 12 nye, så man i alt har 13, eller får man 11 nye, så man i alt har 12?

Kunne fru Johanne Schmidt-Nielsen ikke prøve at elaborere over den matematik, som hun forestiller sig skal ligge i implementeringen af det her lovforslag?

Kl. 14:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:28

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Der er nogen, der har fortalt mig, at hr. Morten Messerschmidt er ung – som jeg selv. Det kunne jo være, at hr. Morten Messerschmidt også skulle prøve det der med at rejse lidt.

For min skyld må man gerne forelske sig i flere personer i løbet af en periode, og jeg har ikke noget problem med, at man forelsker sig i flere personer, som kommer fra udlandet, men de tekniske detaljer omkring, hvordan lige præcis det her forslag skal udmøntes, må man hellere spørge hr. Morten Østergaard om.

Men jeg vil sige, at jeg jo altså ikke deler hr. Morten Messerschmidts frygt for, at det her vil ende i en kæmpe masseindvandring – jeg kan forestille mig, at det er det, der er en af årsagerne til, at Dansk Folkeparti ikke ønsker at støtte det her forslag – tværtimod synes jeg, det er et forslag, som meget fint lægger op til, at man skal have ret til og lov til at være sammen med de mennesker, man forelsker sig i, også uden at være tvunget til at gifte sig med dem.

Kl. 14:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en sidste kort bemærkning til hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:29

Morten Messerschmidt (DF):

Nej, grunden til, at vi er imod det her, er, at det vil føre til en fuldstændig afregulering af hele familiesammenførselsområdet. Altså, der vil ikke være nogen regler, og der vil ikke være nogen krav, man skal opfylde for at kunne komme her til. Det er selvfølgelig det, som vi primært angriber.

Men jeg synes stadig væk, jeg lidt savner et svar fra fru Johanne Schmidt-Nielsen. Jeg ved jo ikke, hvor mange gange fru Johanne Schmidt-Nielsen har været forelsket; for mit vedkommende er det sket nogle gange. Jeg synes bare, det er relevant at få på plads, om man sådan kan forlænge det med 12 måneder flere gange. Nogle mennesker går jo og bliver forelsket masser af gange, måske ti gange i løbet af deres ungdom. Kan man så få 12 år? Eller 10 år? Eller hvor er grænsen?

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:30

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Ja, for min skyld skal man have lov til at forelske sig flere gange i træk. Jeg frygter ikke det, hr. Morten Messerschmidt gør. Jeg synes sådan set, det er nogle rimelige regler. Der er en afgrænset periode på 1 år, og efter 1 år kan man måske så vælge at gifte sig. Men jeg synes da, hr. Morten Messerschmidt skal spørge hr. Morten Østergaard, om han ikke deler min holdning på det område. Det vil jo vise sig. Det er spændende.

I øvrigt ønsker jeg ikke at redegøre for, hvor mange kæresteforhold jeg har haft, her fra Folketingets talerstol, men det kan være, at hr. Morten Messerschmidt vil fortælle os om sine egne oplevelser.

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Men det foretrækker formanden også sker uden for Folketingssalen. Tak til ordføreren. Vi går så videre i ordførerrækken, og det er Ny Alliances ordfører, hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 14:31

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (NY):

Jeg har det også lidt svært med det her forslag. Jeg forstår selvfølgelig godt intentionerne, og jeg forstår, hvor Det Radikale Venstre vil hen med det her. Det er jo på alle måder sympatisk og vil hjælpe de her unge mennesker, som forelsker sig, med at få kæresten ind i landet.

Men man skal jo også passe på, at hjertet nu ikke bliver så stort, at det skygger helt for tankevirksomheden. Problemet med det her er jo, at vi med et sådant kærlighedskort kommer til at åbne den lovgivning, som Folketinget har vedtaget om 24-års-reglen, som altså skal forhindre tvangsægteskaber.

Jeg ved også godt, at det er lovgivning, som jo – jeg tror, fru Anne-Marie Meldgaard sagde det – ikke er særlig køn. Det er den bestemt ikke, men ikke desto mindre er det jo det, vi gør for netop at forhindre ting, som er værre.

Men det, som jeg også har imod det, er jo, at jeg tror, at det her bliver meget, meget svært at administrere. Vi har allerede hørt utrolig mange spørgsmål, der melder sig. Hvad er en kæreste? Hvordan definerer vi, hvem der kan komme ind i landet som kæreste? Der melder sig også et spørgsmål om, hvad der skal ske med nyforelskede, når året er omme. Skal kæresten så bare smides på porten og sendes retur?

Kort og godt, så har jeg store bekymringer med en lovgivning, som egentlig stiller flere

spørgsmål, end den besvarer. Jeg ser også det her forsøg på lovgivning som en udløber af, at vi et eller andet sted bagud har vedtaget noget meget uigennemsigtigt. Det kan man jo også se af det næste lovforslag, som jeg meget bedre kan lide, og som kommer til behandling om lidt. Sådan vil man egentlig reparere ved at lave endnu flere fejl.

Så jeg kommer nok til at sige, at Ny Alliance ikke kan støtte det her forslag.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:33

Morten Østergaard (RV):

Nu sagde jeg tidligere lidt ironisk, da ministeren havde afvist forslaget, at jeg lige skulle komme mig over chokket. Men jeg vil sige, at jeg er relativt overrasket over, at Ny Alliance ikke kan støtte det her forslag, al den stund at i hvert fald to tredjedele af Ny Alliances folketingsgruppe tidligere har været med til at fremsætte det.

Ikke desto mindre vil jeg bare bede hr. Jørgen Poulsen forholde sig til, at det her jo ikke er et forslag, der begrænser sig til unge under 24 år. Det her handler om mennesker, som er blevet forelsket i udlandet, og som i stedet for at jage til et ægteskab ønsker at afprøve det i et almindeligt kæresteforhold. Det havde vi heller ikke i 1990'erne, så det har ikke noget at gøre med at vende tilbage til noget.

Jeg synes, at hr. Jørgen Poulsen måske bare skulle prøve at se igennem de tåger, som man forsøger at hylle forslaget i, og se, at det sådan set bare handler om en ny visumtype. I stedet for et 3 måneders turistvisum, så kan man det. Vi har også erhvervsvisum osv., som er under nogle andre vilkår. Det her er et nyt visum, der blot har en anden tidsbegrænsning og nogle andre krav. Det er ikke så vanskeligt.

Men jeg synes, det er mærkeligt, at Ny Alliance på den her måde sender danskere i eksil i Malmø eller Flensborg.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:35

Jørgen Poulsen (NY):

Jeg er også godt klar over, at det omfatter flere. Jeg synes også, at det er vældig sympatisk. Men jeg tror faktisk, at vi, når vi har behandlet det næste forslag, som kommer til behandling her,

vil have en langt større klarhed over, hvad det er for ting, vi skal sætte ind med. For det er helt sikkert, at det jo på familiesammenføringsområdet er noget mismask.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:35

Morten Østergaard (RV):

For det første glemte jeg at sige, at det her jo ikke er et lovforslag. Det her er et beslutningsforslag, som, hvis det vedtages, vil pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag. Derfor vil jeg bare sige, inden man nu tror, at det her så vil blive omset til lov i morgen, at sådan er mekanismen jo ikke.

For det andet vil jeg så bede om, at man holder to bolde i luften på samme tid, selv om det kan være svært. Det her handler jo ikke om familiesammenføring, som det næste forslag gør. Det her handler om, at folk i en globaliseret verden, hvor vi rejser mere og får arbejde og uddannelse, får mulighed for at bo i deres eget fædreland og der have et kæresteforhold til en person fra udlandet, som man er forelsket i. Det har intet med familiesammenføring at gøre. Det kan være, at det efterfølgende får noget med familiesammenføring at gøre, det kan man jo ikke vide. Det er sådan set det, det går ud på.

Derfor vil jeg sige, at det er to fuldstændig adskilte diskussioner. Det var også det, jeg sagde til en tidligere ordfører: Vi ønsker ikke at omgå noget eller skabe smuthuller. Vi ønsker at skabe en globaliseringsparat visumpolitik, hvor et love card er en oplagt mulighed for at forbedre den nuværende situation.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:36

Jørgen Poulsen (NY):

Det er jo altid rart at blive klogere, og jeg vil da også lytte til det, hr. Morten Østergaard siger. Men det byder mig nu imod at lovgive om noget så mærkværdigt som kæresteforhold på det her område. Men jeg vil som sagt gerne være klogere på det her område, så jeg tager også den orientering med mig.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:37

(Ordfører for forslagstillerne)

Morten Østergaard (RV):

Under folketingsvalgkampen i 2007 besluttede fru Margrethe Vestager og jeg os for at bruge en eftermiddag på nogle mennesker, der ikke havde stemmeret i forbindelse med det danske folketingsvalg. Vi besøgte Malmø og foreningen Ægteskab Uden Grænser. Man kan sige, at det var der, at ideen opstod til nu igen at prøve at se, om et love card, et kærestevisum, kunne finde vej gennem Folketingssalen.

For situationen er den, at folk, som i dag er i kærlighedseksil fra Danmark, fra deres fædreland, er nødt til at indgå et ægteskab, lang tid før de selv føler, at de er parate til det, for overhovedet at kunne bo sammen med den, de har forelsket sig i.

Man kan tage familiesammenføringsreglerne for sig og diskutere, om de er rimelige. Men det spørgsmål, som man skal tage stilling til i forhold til forslaget her, drejer sig alene om, hvorvidt man synes, det er klogt og rimeligt i en globaliseret verden, at folk får mulighed for at bo sammen i en periode, inden de tager stilling til, om de vil indgå ægteskab. Det er derfor, at det her i al sin enkelthed er et forslag om en ny visumtype, et love card, som i 12 måneder uden mulighed for forlængelse giver danskere mulighed for at bosætte sig i deres eget fædreland med en person, de har forelsket sig i, i stedet for at jage til et ægteskab.

I den ideelle situation kan man sige, at der måske ikke var behov for forslaget, men det handler i virkeligheden ikke så meget om familiesammenføringspolitik, for her taler vi om folk, der netop ikke har besluttet sig for at ville gifte sig eller har boet sammen i de der halvandet til to år. Nej, det, det handler om her, er, at vi jo i Danmark har en visumpolitik, hvor over halvdelen af verdens befolkning ikke har mulighed for at komme til Danmark, hvis ikke de har en nær slægtning, ikke engang på turistvisum. Over halvdelen af verdens befolkning kan ikke få et 3-måneders-visum i Danmark, hvis ikke de har en nær slægtning her i forvejen.

Når man synes, at folk skal rejse til Kina for at drive erhvervsvirksomhed eller til Indien for at studere eller måske til Rusland for at lave kulturudveksling, så siger man også samtidig, at man skal lade hjertet blive hjemme, for skulle man forelske sig, er der ikke nogen mulighed, heller ikke for at få et 3-måneders-visum, et turistvisum, som Venstres ordfører var inde på.

Så er der nogle, der siger, at det her er tilbage til 1990'erne: Nu skal ladeporten åbnes. Jamen vi havde heller ikke noget love card i 1990'erne. Jeg må bare anmode om, at man fra Venstres og De Konservatives og Dansk Folkepartis side accepterer, at der er mulighed for – også for de partier, der var i regering i 1990'erne – at få nye ideer. Jeg ved godt, at det måske er småt med de nye ideer fra VKO-partierne, men vi får faktisk nye ideer, og som verden ændrer sig, udvikler vi også vores politik.

Det her handler om at skabe en globaliseringsparat visumpolitik.

Så skal jeg ellers love for, at automatpiloten har været slået til. Det her vil føre til tvangsægteskaber, er der blevet sagt. Jamen det er jo i virkeligheden det modsatte, der er tilfældet. Det er det modsatte, der gør sig gældende, fordi det her netop betyder, at nogle af dem i dag på grund af den danske udlændingelovgivning, og fordi de befinder sig i et miljø, hvor der foregår tvangsægteskaber, bliver sendt til udlandet for at fuldbyrde det. De vil måske med et kærestevisum få mulighed for at blive i Danmark og på den måde komme ud af det ved at betjene sig af de muligheder, man har i Danmark – kvindekrisecentre og ved politiets hjælp, hvis det er det, det drejer sig om.

Derfor tror jeg, man må sige, at det er klart, at et sådant forslag som det her vil føre til færre tvangsægteskaber, ikke flere. Det vil nemlig også føre til færre af den slags ægteskaber, jeg omtalte indledningsvis, som er en slags stats-tvangsægteskaber, hvor man med sin udlændingepolitik tvinger danske statsborgere til at gifte sig, før de har lyst til det, for at de kan tage ophold i et andet EU-land og der bo sammen.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt det her vil føre til en ny ladeport. Jeg tror i virkeligheden, at spørgsmålet er, om ikke det vil føre til, at der vil være færre tilfælde af familiesammenføringer, altså ansøgninger om familiesammenføringer, fordi en lang række mennesker vil føle det langt mere naturligt at søge om et kærestevisum, et love card, og dermed bruge 12 måneder på at finde ud af, om forholdet duer til noget. Vi ved jo, at der også er folk, der får familiesammenføring ligesom i resten af samfundet, men ægteskabet holder ikke, og så forliser det. Der er det da rarere, at man finder ud af det i et 12-måneders-prøveforløb, i stedet for at man er gået hele menageriet igennem med ægteskab, familiesammenføring og hele pivtøjet.

Så til de kommentarer, der kom. Ministeren siger, at der her ingen krav stilles. Men virkeligheden er jo, at der – hvis man ulejliger sig med at læse forslaget – er ti krav. Jeg skal ikke læse dem alle sammen op, men blot sige, at vi netop har gjort os umage med at sørge for at afgrænse målgruppen for de her ting. Begge parter skal være over 18 år, et love card er tidsbegrænset til 1 år, og man kan ikke skifte til et andet love card i perioden. Den herboende skal kunne fungere som reference for et love card med 3 års mellemrum; man kan altså ikke få et nyt love card hvert eneste år. Udlændinge har ikke ret til offentlig forsørgelse, men til gengæld har udlændinge ret til arbejdstilladelse. Og sådan er der foretaget en lang række afvejninger i forbindelse med forslaget. Det er altså ikke en fiks idé, der bare er lagt frem.

Kl. 14:42

Så siger ministeren meget fantasifuldt, synes jeg, at det her vil føre til menneskesmugling. Der må jeg bare sige til integrationsministeren, at virkeligheden jo er, at jo flere legale veje, vi skaber, jo færre muligheder er der for dem, der ønsker at udnytte de stramme regler, vi har, til at smugle folk ind. De vil ikke i samme grad benytte sig af mulighederne. Hvis man giver dem, der måske kunne finde anledning til at betale en menneskesmugler for at komme hertil, en legal vej i stedet for, så fører det ikke til mere menneskesmugling, men til mindre menneskesmugling.

Venstres ordfører siger, at der søreme er masser af muligheder for at komme til at afprøve et forhold. Der må vi bare igen sige, at virkeligheden jo er en anden. Virkeligheden er jo, at hvis unge mennesker, der opmuntret af regeringen og et flertal i Folketinget, som har indgået en globaliseringsaftale, rejser til udlandet, så er muligheden for at vende tilbage et stort zigzagløb.

Hvis kæresten tilhører den del af verdens befolkning, som slet ikke kan få et visum til Danmark uden en nær reference, så er mulighederne meget begrænsede. Tager man ophold i det land, hvor kæresten kommer fra, så er man i gang med at underminere sine egne muligheder for på et tidspunkt eventuelt at få familiesammenføring, fordi det påvirker tilknytningskravet.

Derfor må man sige, at Venstres ordfører ikke har ret i, at der er masser af muligheder. Det er et zigzagløb, som i sidste ende fører til, at man er nødt til at indgå ægteskab, hvis man vil have en permanent og rolig tilværelse et sted, ikke i

sit eget hjemland, for det kan ikke lade sig gøre, men så dog i nærheden.

Så vil jeg gerne igen rose Socialdemokratiets ordfører for at anerkende de problemer, som følger i kølvandet på det valg, et flertal har truffet om vores udlændingepolitik. Det bestyrker selvfølgelig vores forventninger om, at der kan findes nye løsninger, hvis vi får et andet flertal i Folketinget. Det er ikke sikkert, at det skal være vores løsninger alle sammen, men der kan måske findes nye veje.

Dansk Folkepartis ordfører synes, at det er komisk og latterligt. Det skal staten ikke blande sig i, sagde hr. Martin Henriksen. Der må vi bare spørge os selv: Er det ikke lige præcis det, staten har gjort? Når man har en visumpolitik, der udelukker halvdelen af verdens befolkning på forhånd, har staten så ikke lige netop blandet sig i det? Det gælder jo også hr. Jørgen Poulsen, der ikke mener, at man skal lovgive om kæresteforhold. Nej, men det er jo de facto det, man gør ved ikke at give de her muligheder. Så udelukker man jo netop. Derfor må jeg sige, at det eneste, der er komisk og latterligt her, er, at man ikke vil se i øjnene, at de politiske valg, man har truffet, har nogle konsekvenser for en lang række danskere, som ikke har mulighed for at indrette deres liv, som de ville, uden statens indblanding.

Så har hr. Morten Messerschmidt bragt sig selv ind i debatten med en fuldstændig forkvaklet serenade om, hvordan man kan få forlænget det, altså få kærestevisum år efter år. Det sagde hr. Morten Messerschmidt også i går i radioen, og jeg vil opfordre hr. Morten Messerschmidt til at bruge en beskeden del af weekenden på rent faktisk at læse forslaget. For der står i forslaget, at det ikke kan forlænges. Et love card skal være tidsbegrænset til 1 år og skal ikke kunne forlænges. Der står også, at den herboende kun skal kunne fungere som reference for et love card med 3 års mellemrum. Så de der spørgsmål, hr. Morten Messerschmidt mener er ubesvarede, står i et forslag, der fylder lige godt en side, og jeg synes ærlig talt, det er rimeligt at forvente, at politikere, der ønsker at deltage i debatten, også læser de forslag, det drejer sig om.

Dansk Folkeparti siger også, at enhver da kan lave en erklæring om, at det er et kæresteforhold. Det synes jeg i virkeligheden bidrager til komikken. For det er jo Dansk Folkeparti, der har indført erklæringer om snart sagt hvad som helst. Hvis man kommer hertil, skal man skrive under på en erklæring om grundlæggende vær-

dier. Skal man ind under fribyordningen, skal man også skrive under på en eller anden erklæring. Så jeg vil bare sige, at Dansk Folkeparti i hvert fald som minimum er foran 2-1, når det drejer sig om at lave erklæringer.

SF er bekymret for det med arbejdstilladelser, og det er jo selvfølgelig en smagssag. Vi synes, det er rimeligt, at folk, der er her, kan gå til hånde, hvis der er en mulighed for, at nogle har brug for deres hjælp. Det gælder asylansøgere, afviste asylansøgere, og det gælder altså også folk på kærestevisum. Virkeligheden er jo i hvert fald, at der mangler arbejdskraft i det danske samfund. Det gør der på både kort sigt og på lang sigt.

Endelig har der været spørgsmålet fra flere om det her med at omgå 24-års-reglen og om, at der ikke skal være en kontrolmekanisme. Jeg synes, det er helt oplagt, at man har den samme kontrolmekanisme, som man sådan set har på familiesammenføringsområdet, hvor man – hvis den dansker, der søger om et kærestevisum til sin udenlandske kæreste, føler sig presset ind i det – så i dag, hvis det er en familiesammenførings sag, anonymt kan henvende sig til Udlændingeservice, som uden at notere det på sagen sørger for, at der kommer et afslag. Det vil man kunne gøre på præcis samme måde i forhold til det her kærestevisum. Det vil være en udmærket mekanisme, som vi jo ved desværre bliver brugt af mange.

Derfor må jeg sige, at det her forslag, som faktisk udspringer af den nuværende miljøminister, hr. Troels Lund Poulsen, der var med til at fremsætte det i 2001, måske ikke finder vej igennem Folketinget nu, men det ville være til glæde og gavn for en lang række danskere i en stadig mere globaliseret verden.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:48

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at det er ganske fantastisk. Nu er vi ikke bare ude i, at vi skal beskæftige os med det her forslag, men jeg forstår, at vi også er ude i, at visumreglerne generelt skal lempes – hele vejen rundt. For alle lande i hele verden skal vi nu lave en generel lempelse, også på visumområdet. Er det en del af det her forslag, eller er det noget, der sådan kommer efterfølgende?

På hvilke områder er det så, at man skal lave yderligere lempelser i visumreglerne for alle

verdens lande – sådan som jeg forstår hr. Morten Østergaard? Kan vi ikke sådan få skitseret, på hvilke områder det er, Det Radikale Venstre nu også kan finde på at ønske lempelser i visumreglerne?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:48

Morten Østergaard (RV):

Man kan jo blive lidt i tvivl, når man hører kommentarerne fra Dansk Folkepartis medlemmer af Tinget, som deltager i debatten, med hensyn til om de har læst forslaget. For det er klart, at det, det drejer sig om, er det, der står i forslaget, og her står ikke noget om andet end det love card.

Det, jeg siger om visumreglerne, er, at når Venstres ordfører siger, at man kan få et 3-måneders-visum, gælder det ikke for over halvdelen af klodens befolkning, fordi der er et krav om en herboende reference, som skal være en nær slægtning. Derfor siger vi bare, at når man har valgt de visumregler, er det her et bidrag til at skabe mere globaliseringsparate visumregler. Det her er et nyt visum. Det er sådan set hr. Martin Henriksen og andre, der sparker ved siden af bolden, når de tror, at det er familiesammenføringspolitik. Det, det her drejer sig om, er sådan set visumpolitik.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:49

Martin Henriksen (DF):

Nu klandrede hr. Morten Østergaard mig tidligere i debatten for at have været uklar; vi kan jo så gå ind og kigge på referatet og se, hvem det er, der er mest uklar.

Så vidt jeg hørte, var det da hr. Morten Østergaard, der sagde, at det er et problem, at der i visumreglerne bliver stillet strenge krav til for mange mennesker i for mange lande, så jeg vil bare høre, nu når hr. Morten Østergaard drager det ind i debatten, hvilke visumregler det generelt er, der skal lempes for hele verdens befolkning, så de kan få lettere adgang til Danmark. Det kunne være meget rart at få at vide, også for dem, der sidder og følger debatten, og for vælgerne generelt, om det her bare er en generel lempelse, og om det ikke bare er udtryk for, at man ønsker at vende tilbage til den udlændingepolitik, som har medført nogle af de massive in-

tegrationsproblemer, som vi ser i det danske samfund.

Hvilken indgangsvinkel har De Radikale egentlig til den problemstilling, for det tager man jo slet ikke stilling til i debatten?

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:50

Morten Østergaard (RV):

Med hensyn til 1990'erne har jeg nu sagt et par gange, at der ikke var nogen forslag om et kærestevikum i 1990'erne. Det er noget, der er kommet til i det nye årtusind i en stadig mere globaliseret verden. Så det tror jeg nok at jeg har svaret rimelig klart på.

I forhold til visumpolitikken er situationen, som jeg skitserer, at den aktuelle visumpolitik gør, at man for over halvdelen af verdens befolkningens vedkommende skal have en herboende reference, en nær slægtning, fordi bl.a. tre af verdens allermost folkerige lande er i den kategori af visumlande. Jeg ved, at Integrationsministeriet er i gang med at lave om på visumreglerne, og det ser vi meget frem til, fordi det i dag er en erhvervshindring.

Det bliver for omfattende i et 1-minuts-svar at redegøre præcist for, hvordan de skal ændres, men jeg kan sige, at jeg synes, at vi skal have visumregler, der svarer til dem, man har i andre europæiske lande. Vi har jo sådan set et grænsfællesskab, selv om Dansk Folkeparti ikke er så vild med det.

Men jeg synes i hvert fald, at det er absurd – for nu at nævne et enkelt eksempel – at når Region Midtjylland skal have læger til interview, fordi man gerne vil ansætte indiske læger, skal det ske via den finske ambassade, fordi de ikke kan få et visum hurtigt nok via den danske.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 14:51

Morten Messerschmidt (DF):

Hr. Morten Østergaard klandrede mig lige før for ikke at have læst forslaget. Men det er jo et ganske overkommeligt forslag, for hr. Morten Østergaard har kun formået at skrive sådan et par spalter her. Derfor tror jeg faktisk også, at selv jeg kan overskue det.

Jeg må ganske enkelt sige, at den måde, som hr. Morten Østergaard udlægger det her på, i forhold til hvor mange gange man kan få det her

love card, ikke svarer til det, der står i bemærkningerne. For det, der står i bemærkningerne, pind 2, er, at et love card er tidsbegrænset til 1 år. Og i pind 4 står der, at den herboende, altså danskeren, skal kunne være referent til et love card hvert tredje år. Men der er jo ikke nogen begrænsning for udlændinge, der kommer hertil, og det vil sige, at en udlænding kan komme hertil, få sit love card, være her i 3 måneder eller noget i den stil og derefter få et nyt love card. For det oprindelige løber 1 år, men der er ikke nogen begrænsning på, hvornår man kan få et nyt love card.

I forhold til hvem der kan ansøge, står der, at referencen er den herboende, hvor der er en 3-års-begrænsning.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:52

Morten Østergaard (RV):

Det, hr. Morten Messerschmidt sagde, var, at man kunne få forlænget et love card i al evighed. Det sagde han både i radioen i går og tidligere i debatten i dag. Der må jeg bare sige, at det står ret klart i forslaget, at et love card skal være tidsbegrænset til 1 år og skal ikke kunne forlænges. Og da det nu er Det Radikale Venstre, der har skrevet forslaget, er det måske mest naturligt at lade os udlægge, hvordan bemærkningerne skal forstås. Med at det ikke skal kunne forlænges, menes der netop det, at det ikke skal kunne forlænges ud over 1 år.

Det andet er så, at med reglen om, at man højst skal kunne få en ny kæreste hertil hvert tredje år, sikrer vi altså, at der ikke vil ske et misbrug. Derfor må vi sige, at det her jo altså forudsætter, at man har et ægte kærlighedsforhold. Det skal man erklære sig til, og derudover skal man tage sig af den anden part, så længe vedkommende er her. Og hvis forholdet går i stykker, ophører love card'et også.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:53

Morten Messerschmidt (DF):

Nej, det, jeg har sagt, er, at med den her ordning vil en udlænding kunne være permanent i Danmark, blot man hvert år kan få en dansker til at sige: Ja, jeg er i et kæresteforhold med vedkommende udlænding. Det er præcis det, der fremgår her. Et love card kan gælde 1 år, men der er absolut ingen begrænsninger i, at en udlænding

efter 12 måneder kan få et nyt love card, hvis bare man kan få en ny dansker til at sige: Ja, jeg er i et kæresteforhold med vedkommende. Det er danskeren, der er refereret til med 3-års-begrænsningen i pind 4. Der står »Den herboende«, og det må nødvendigvis være danskeren.

Derfor er der absolut intet til hinder for, hvis det her blev gennemført, at en udlænding kunne komme til Danmark, erklære sig forelsket i en dansker, være her i 12 måneder – i øvrigt med opholdstilladelse og arbejdstilladelse – derefter få en ny dansker til at erklære sig forelsket og i et forhold til vedkommende, få 12 nye måneder, derefter en ny dansker, få 12 nye måneder og 12 nye måneder og således køre i al evighed. Det er der absolut intet i det her forslag der begrænser.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:54

Morten Østergaard (RV):

Jeg må sige, at jeg beundrer hr. Morten Messerschmidts fantasi, men det, som jeg formoder er det han taler om, er det næstsidste af de ti krav, nemlig at udlændingen skal indrejse med en gyldig returbillet eller alternativt deponere et beløb svarende til prisen på en hjemrejsebillet. Altså er der et krav om, at man rejser hjem, når visummet er udløbet.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 114:

Forslag til folketingsbeslutning om et uafhængigt klagenævn for familiesammenføring m.v.
Af Morten Østergaard (RV), Anne-Marie Meldgaard (S), Astrid Krag (SF), Johanne Schmidt-Nielsen (EL) og Jørgen Poulsen (NY).
(Fremsættelse 11.04.2008. (Omtrykt)).

Kl. 14:55

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Integrationsministeren.

Kl. 14:55

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Heller ikke dette beslutningsforslag kan regeringen støtte. Det lyder jo godt, at formålet er større retssikkerhed. Det lyder jo altid som sød musik i de flestes ører, men spørgsmålet er, om man opnår større retssikkerhed med dette. Man kan også spørge, om ikke den retssikkerhed, der er i dag, er tilstrækkelig – om det netop ikke er en sagsbehandling, som også forslagsstillerne har accepteret i årevis.

Det, det drejer sig om, er, at man nu vil oprette et uafhængigt klagenævn, som nærmest skal være en domstolslignende myndighed i familiesammenføringssager. Det er jo Flygtningenævnet, der åbenbart er modellen for det her, og også denne sag har vi diskuteret før her i Folketinget, og regeringen har ikke ændret opfattelse. Vi finder, at et sådant uafhængigt klagenævn i forhold til den retssikkerhed, der er i dag, vil være overflødig. Det er jo sådan, at familiesammenføringssagerne i dag behandles af Udlændingeservice. Så er der klageadgang til Integrationsministeriet, og det ligger jo sådan, at både styrelsen og ministeriet selvfølgelig skal sagsbehandle efter de grundlæggende og gode regler, som vi jo har, og som er nedfældet i forvaltningsloven og andre love, både om selve processen, aktindsigt, høring og begrundelse osv., og endelig har Ombudsmanden også en vis mulighed for at se på sagerne.

Det, der jo også er afgørende i den almindelige forvaltning i Danmark, er jo, at i det omfang sagerne afgøres administrativt, står ministeren under parlamentarisk ansvar, står altså i princippet til ansvar for Folketinget helt ned i den enkelte sag.

Hvad ville der ske, hvis vi i stedet for ændrede det, sådan som det blev med Flygtningenævnet? Ja, så skal folketingsmedlemmerne jo i hvert fald blande sig endnu mere udenom, end de gør i dag, for så er det klart, at så er det som i flygtningesager, og så må man henvise til, at det er nævnet, der har det sidste ord. Så kan politikerne og pressen ikke blande sig.

Man kan jo så også spørge: Får man bedre besked og mere åbenhed og gennemsigtighed ved at få et nævn til at se på sagerne? Det mener jeg